

TUTKIMUSRAPORTTI

PORVOO

Vanha Porvoo Jokikatu 20

Kaupunkiarkeologinen valvonta
2.7.2012

AKDG. 3614:1

MUSEOVIRASTO

KULTTUURIYMPÄRISTÖN HOITO | ARKEOLOGISET KENTTÄPALVELUT
RASMUS ÅKERBLOM

Tiivistelmä

Porvoon Jokikatu 20:ssä dokumentointiin virkатыönä rakennuksen kivijalan korjauksen yhteydessä kaivetus-
ta ojasta löytynyt tiilirakenne. Rakenne on ilmeisesti 1800-luvun lopun tai 1900-
luvun alkupuolen katu-
kaivon pystyrumpu, jolla on imeytetty ylärinteestä, Jokikadulta ja Raatihuoneentorilta, valuvia hulevesiä
Porvoonjokirantaan laskevaan salaojaan. Kaivannon profiilista tehtyjen havaintojen perusteella Jokikatu 20
ja 22 välisellä pienellä sisäpihalla on säilynyt 1700-luvun loppua varhaisempia kulttuurikerroksia.

Sisällysluettelo

Kansilehti	
Tiivistelmä	
Sisällysluettelo	1
Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sijaintikartat	4
1. JOHDANTO	6
2. TUTKIMUSHISTORIA	7
3. TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA KUVAUS	8
4. KAIVAUS- JA DOKUMENTOINTIMENETELMÄT	9
5. KAIVAUSHAVAINNOT	9
6. LÖYDÖT	10
7. YHTEENVETO	11
8. DIGIKUVALUETTELO	12
9. KARTTALUETTELO	12
10. DIGIKUVATAULUT	13
11. YLEISKARTTA	16
12. PROFILIKAAVA	17

Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	PORVOO Vanha Porvoo (Jokikatu 20)	
Muinaisjäännöslaji:	Keskiaikainen kaupunki	
Muinaisjäännösrekisterino:	1000006161	
Inventointinumero:	-	
Kenttätyönjohtaja:	Rasmus Åkerblom, HuK	
Tutkimuksen rahoittaja:	Museovirasto, Arkeologiset kenttäpalvelut, koekaivausryhmä	
Kenttätyöaika:	2.7.2012	
Tutkimusala / kaivausala:	20 m ² / 3 m ² , 1 kpl 0.5 x 6.0 m koeoja	
Lääni:	Etelä-Suomen lääni	
Kunta:	Porvoo, kaupunginosa 1, kortteli 1401, tontti 3	
Kiinteistötunnus:	638-1-1401-3	
Maanomistajat:	Hellberg, Eva Anna Sofia Hellberg, Kai Max Eerik Hellberg, Kai Raul Hiltunen, Satu Annika Koski, Antti Ilari Mikola-Saurama, Päivi Elina Ollonqvist, Jaakko Olavi Ollonqvist, Paula Helena Timbaali Oy Vesala, Juha Kristian Vieno Ollonqvist Oy	
Peruskartta:	PK 302102 Porvoo	
ETRS-TM35-FIN-koordinaatit:	N: 6696160 E: 425975 Z: 5 (N2000)	tutkitun alueen keskikoordinaatit karttapaikannuksen perusteella
Kohteen lähin osoite:	Jokikatu 20	
Kaivauslöydöt:	-	
Aikaisemmat tutkimukset:	2007 Inventointi Päivi Hakanpää	
Lähialueen tutkimukset:	1965 Arkeologinen seuranta 1997 Mittausdokumentointi Tapio Hirvonen 1997 Arkeologinen seuranta Juha-Matti Vuorinen, Päivi Hakanpää 1997 Arkeologinen seuranta Marianna Niukkanen 2006 Kaivaus Päivi Hakanpää 2008 Kaivaus Andreas Koivisto 2008 Kaivaus Kari Uotila	
Aikaisemmat löydöt:	-	
Valokuvat:	-	
Digikuvat:	AKDG. 3614:1-8, luettelo s. 12, kuvataulu s. 13	
Paikannusmenetelmä:	Karttapaikannus	
Siviilipalvelusmies:	Niko Anttiroiko HuK	
C14-ajoitukset:	-	
Maastokarttaote:	1:200 000, s. 4 1:20 000, s. 5	

Kartat: Yleiskartta 1:100, A3, s. 16
Kaavakuva profiilista 1:25, koe-oja, A4, s. 17

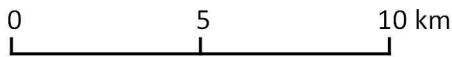
Liitteet: -

Alkuperäisen tutkimus-
kertomuksen säilytyspaikka: Museoviraston arkisto, Helsinki

PORVOO Vanha Porvoo (Jokikatu 20)

N: 6696160 E: 425975 Z: 5 (N2000)

1: 200 000

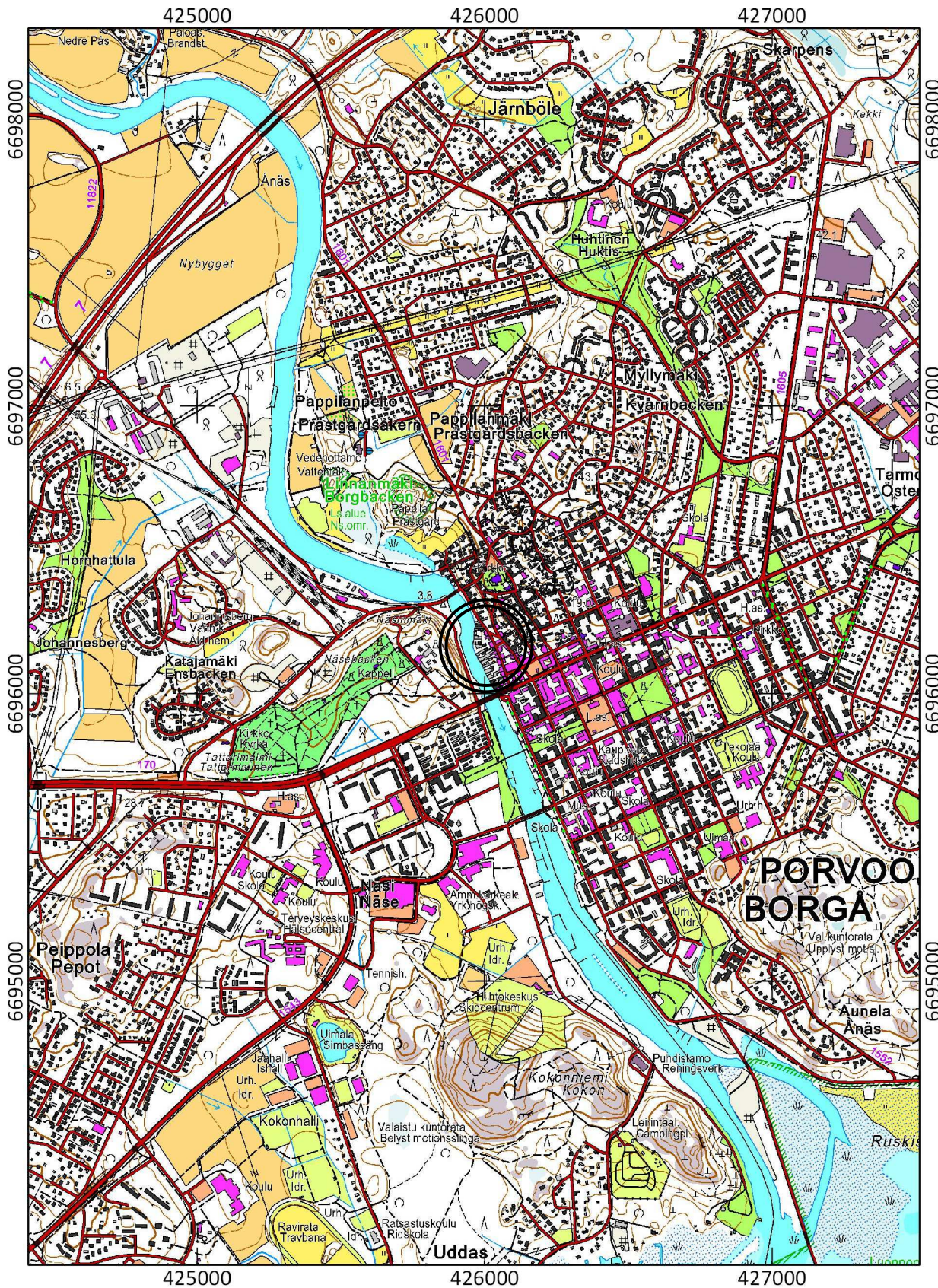
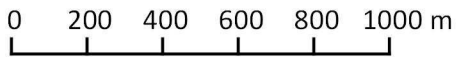

© Maanmittauslaitos 2014

PORVOO Vanha Porvoo (Jokikatu 20)

N: 6696160 E: 425975 Z: 5 (N2000)

1: 20 000

© Maanmittauslaitos 2014

1. JOHDANTO

Jokikatu 20:n (Rn:o 638-1-1401-3) rakennus B2:n sokkelin vesieristystöiden yhteydessä kaivetusta ojasta paljastui perjantaina 29.6.2012 tiilirakenne. Projektista vastannut arkkitehti Lauri Rissanen keskeytti samana päivänä työt ja otti yhteyden Museovirastoon, intendentti Teija Tiitiseen. Koekaivausryhmästä lähtivät maanantaina 2.7.2012 allekirjoittanut sekä siviilipalvelusmies HuK Niko Anttiroiko Porvooseen. Tutkittavan alueen koko oli noin 20 m² Jokikatu 20 ja 22 välisellä pienellä sisäpihalla. Tutkimuksen tarkoituksena oli dokumentoida löytynyt tiilirakenne ja ojan profiilit sekä valvoa perustusten viereen kaivettavan ojan kaivutyötä.

Helsinki 19.2.2014

Rasmus Åkerblom

2. TUTKIMUSHISTORIA

”Porvoo-Borgå Kaupunkiarkeologinen inventointi” (Päivi Hakanpää 2008) raportissa todetaan sivulla 95 että tontilla Jokikatu 20:n (Rn:o 638-1-1401-3) on kiviset, 1- ja 2-kerroksiset asuinrakennukset, puinen asuinrakennus sekä puinen, rapattu asuinrakennus. Tämän lisäksi tontilla on aitta, puinen talousrakennus sekä vaja. Tontilla sijaitsevien rakennusten rakennusvuosiksi ilmoitetaan 1762, 1766, 1700-luvun loppu ja 1830. Perustusmateriaaliksi ilmoitetaan kivi kaikkien rakennusten osalta, mutta ilmeisesti kaikkia perustuksia on aikojen saatossa tuettu betonilla, ainakin osittain.

Jokikatu 20:n todetaan kartta-aineiston perusteella sijainneen 1600-luvun lopun ja 1700-luvun alun asemakaava-alueella. Samuel Brotheruksen kaupunkikartalle vuodelta 1696 on tontille merkitty kaksi ranta-aittaa. Tontin maasto laskee länteen kohti Porvoonjokea ja joen 1600-luvun rantaterassi näkyy maastossa hyvin selvänä pudotuksena. Saman raportin sivulla 13 todetaan tulipalon hävittäneen vuonna 1760 pahiten kaupungin pohjois-, etelä- ja itäosat. Kokonaan tuhoutuivat Hakanpään esittämän arvion mukaan 2. ja 4. kortteli ja vain kolme tonttia säästyivät 3. korttelista. Parhaiten selvisi 1. kortteli eli kaupungin länsiosassa, jossa tuli tuhosi ainoastaan torin länsilaidan kolme tonttia.

Teija Tiitinen on käynyt vuonna 2012 tarkastamassa Jokikatu 20 sisäpihan kiveyksen esiin kaivamista, mutta varsinaista arkeologista kaivaustoimintaa ei tontilla ole tehty. Aivan tontin välittömässä läheisyydessä on tehty arkeologista valvontaa tai kaivauksia vuosina 1965, 1997, 2006, 2007 ja 2008. Parhaan yleiskuvan koko Porvoon vanhalla asemakaava-alueella vuoteen 2007 mennessä tehdyistä arkeologisista kenttätöistä saayllä mainitun inventointiraportin taulukosta sivuilla 25-26.

Vuoden 1965 seurannasta Vanhalla Raatihuoneella ja Jokikadulla ei ole ilmeisesti ole olemassa mitään raporttia. Vuonna 1997 Jokikadulla tehtiin kaukolämpökaivannon valvontaa vanhaa viemäri- ja vesijohtokaivantoa linjausta seuraten Juha-Matti Vuorinen ja Päivi Hakanpää johdolla ja lisäksi samoihin aikoihin kaapelikaivannon arkeologinen seuranta Marianna Niukkasen toimesta.

Hakanpään mukaan kaukolämpökaivannon reunoilta tuli paikoitellen näkyviin puurakenteita ja palokerroksia. Jokikatu 20–22:n kohdalla, Vanhan Raatihuoneentorin länsireunassa oli kaivannon reunassa säilynyt kahden hirsirakennuksen jäännöksiä ja niihin liittyviä yli metrin paksuisia kulttuurikerroksia yhteensä 19 metrin matkalla. Maakerrosten kokonaispaksuus oli tällä kohdalla kaivantoa hieman yli kaksi metriä. Vaikka paikalla ei varsinaisesti tehty kaivauksia, niin maaleikkauksen puhdistamisen yhteydessä dokumentointia varten otettiin talteen myös alimmista kulttuurikerroksista muutamia löytöjä. Vanhimmat kerrostumat ja rakenteet ajoittuivat Hakanpään, Niukkasen ja Vuorisen mukaan 1500-luvulle.

Samasta kaivannosta Jokikatu 18:n kohdalla Tapio Hirvonen dokumentoi noin 3,5 metrin matkalta profiilia. Kulttuurikerrokset olivat noin 70 cm paksut. Seinämässä näkyi alimmaisena noin 40 cm paksu, mullansekainen savikerros, jonka päällä oli puukadun jäännökset. Puukadun päällä oli yhtenäinen palokerros.

Hakanpää on myöhempien vuoden 2006 kaivaushavainnoiden perusteella päätellyt, että Raatihuoneentorin eteläosa on rakennettu 1500-luvun alussa. Jokikatu on 1500-luvulla kulkenut Raatihuoneentorin länsireunassa, nykyisen Jokikatu 20–22:n kohdalla lähes kolme metriä nykyistä idempänä. Maankohoaminen on vaikuttanut rantalinjaan etenkin Jokikadun ja rannan välisessä korttelissa Raatihuoneentorin länsipuolella, jossa ranta oli, Markus Hiekkasen: *Porvoo Keskiajan kaupungit 1* – kirjassa esittämän väittämän mukaan, keskiajalla jopa yli 18 metriä nykyistä idempänä. Korttelin pitkänomaiset tontit ovat voineet muodostua luonnollisen maankohoamisen seurauksena, kun tontteja on vähitellen jätetty jokeen päin.

Päivi Hakanpää kertoi keskustelussa Raatihuoneentorilla vuonna 2006 tehdyn viemäri- ja kaukolämpö-kaivannon valvonnan yhteydessä havaituissa varhaisista viemärintijärjestelyistä. Raportissa hän kirjoittaa seuraavaa: ”Kerrosten alla oli lähes koillislounassuuntainen, koeojan 1 pituinen kaivanto, joka oli kaivettu kaikkien alimpien kerrosten ja rakenteiden läpi perusmaahan saakka. Kaivannon reunoilla oli maatumeneita puita, jotka lienevät peräisin lappeelleen asetetuista laudoista. Kaivannon pohjalla oli tuohella peitetty kourumainen puu. Kaivanto oli peitetty täyttöhiekalla, johon oli sekoittunut poiskaivettuja maakerroksia sekä niiden löytöjä.”

Kaivannon ja puurakenteen Hakanpää tulkitsi puiseksi viemäriksi, jollaisia Porvooseen oli alettu tehdä 1800-luvun puolivälin jälkeen. Hän viittaa ajoituksen osalta Anneli Mäkelä-Alitalo (2000) teokseen Porvoon kaupungin historia III:1 1809–1878 s.194 ja 215. Vaikka nyt löydetty rakenne poikkeaaakin edellä mainitusta huomattavasti, on se mitä luultavimmin osa 1800-luvulta lähtien rakennettua viemärintiä.

Hankerekisterintietojen perusteella Muuritutkimuksen Kari Uotila ja Markus Kivistö suorittivat kaivauksen Raatihuoneen vaunuvajalla syksyllä 2008, joka liittyy samaan laajaan korjaustyöhön kuin Andreas Koiviston johtama RHO:n 2008 kaivaus. Muuritutkimuksen tutkimusten yhteydessä havaittiin rakennuksen länsiosassa puurakenteen jäännöksiä. Kaivauksissa saatiin esille 1500–1600-luvulle ajoittuva, mahdollisesti katuun, kujaan tai piha-alueeseen liittyvä puurakenne sekä 1500-luvulta aina 1900-luvulle ajoittuvia kulttuurikerroksia. Löytöaineisto käsitti muun muassa kivisavi- ja punasavikeramiikka, lasia sekä muutamia metalliesineitä.

3. TUTKIMUSALUEEN SIJAINTI JA KUVAUS

Tutkimusalue sijaitsee aivan Jokikatu 20 ja 22 rajalla pienellä sisäpihalla. Rakennus B2, jonka kivijalan viereen tutkimus keskittyi, on 1700-luvun loppupuolelta kaupunkiarkeologisessa inventoinnissa lähteenä käytettyjen ”tonttikorttien” perusteella. Saavuttaessa paikalle ojaa oli kaivettu noin 6 metriä ja sen keskivaiheella seiso i lähes maanpintaan asti ulottuva muurattu tiilirakenne (katso kuva AKDG. 3614:1). Pihan maanpinta oli muuten paljas luukunottomotta tiilistä ladottua 1,2 x 1,5 m laajuista pihakiveystä (katso yleiskartta).

Rakenteesta länteen oli ojaa käsin kaivaneen rakennuttajan mukaan ilmeisesti noin 30–35 cm syvyydessä kulkenut kivistä tehty salaoja joka kuitenkin oli tässä vaiheessa kaivettu pois, eikä siitä näkynyt enää mitään merkkejä. Rakennuksen B2 seinustalle oli jossain vaiheessa 1900-luvulla valettu n 30 cm leveä betonikouru, jonka tarkoituksena oli johtaa pois pintavedet talon seinustalta. Tämä kouru lasi hyvinkin jyrkästi avain rakennuksen B2 länsipäädyssä leikaten aikaisempia maakerroksia. Lisäksi rakennuksen B3 (katso yleiskartta) korjaustöissä on havaintojen perusteella kaivettu kivijalan ulkopuolista maata ja vaihdettu se ainakin suurimmilta osin sepeliin.

4. KAIVAUS- JA DOKUMENTOINTIMENETELMÄT

Perustusojaa oli kaivettu käsin jo parin metrin matkalta, ennekuin työt keskeytettiin perjantaina 29.6. Maanantaina kaivamista jatkettiin rakennuttajan toimesta käsin ja työ jatkui koko päivän. Valvoimme kaivutyötä profiilien puhdistamisen ja dokumentoinnin lomassa.

Löydöt otettiin talteen suurimmaksi osin jo käsin kaivuun valvonnan yhteydessä, mutta maa-aines päädyttiin tarkastamaan vielä erikseen silmämääräisesti ja ”pinpoitterilla” (pieni metallinilmainsauva) pienlöytöjen varalta. Jälkitöissä löydöt puhdistettiin ja valokuvattiin digitaalikameralla, jonka jälkeen ne poistettiin. Mitään löytöä ei otettu Kansallismuseon kokoelmiin.

Tutkimusalue paikannettiin rakennusten sijainnin perusteella. Paikannuspisteiden ja Porvoon kaupungin laatima karttapohjan avulla laadittiin yleiskartta mittakaavaan 1:100. Yleiskartassa on myös esitetty Jokikatu 20:n (Rn:o 638-1-1401-3) ja Jokikatu 22:n (Rn:o 638-1-1401-2) raja sekä kummankin tontin rakennukset. Kuopan profiilit kuvattiin ja jälkitöiden yhteydessä piirrettiin vielä kaavakuva 1:25 kenttämuistiinpanojen ja mittausten perusteella.

Rakentajan kanssa sovittiin päivän lopuksi että loput runsaat kaksi metriä seinänvierustaa voidaan kaivaa käsin noin 60–70 cm syvyyteen ja että mahdollisista löydöistä ja muista ilmiöistä otetaan yhteyttä allekirjoittaneeseen. Perustuksen viereen kaivetusta ojan täytöstä sovittiin, että käytettävä sora erotetaan muusta maasta sekä tiilirakenteesta geotekstiilillä.

5. KAIVAUSHAVAINNOT

Tiilirakenne, jota alun perin lähdettiin dokumentoimaan, oli 50 cm leveä, 55 cm pitkä ja 90 cm korkea ja keskellä oli 22 x 27 cm aukko joka ylettyi ilmeisesti läpi koko rakenteen (katso kuva AKDG. 3614:3). Tiilet olivat tasalaatuisia sekä hyvin poltettuja 13 x 27 x 7 cm kokoisia ja laasti kiinteää. Rakenteen länsisivulla oli yläreunasta laskettuna 30 cm korkeudella 30 cm korkea ja 14 cm leveä aukko joka liittyy rakenteen läpi kulkevaan pystysuoraan aukkoon. Aukon täytteenä oli karkea hiekkaa ja siitä löytyi neljä 0,5 cm vahvuista ja 30 cm pitkää rautatankoa joiden voisi kuvitella olevan osa aukkoa peittävää ritilää. Rautatankojen lisäksi löytyi pieni keraaminen eriste joka on ilmeisesti 1900-luvun alkupuolelta.

Sivuaukkoon liittyi mitä ilmeisimmin yllämainittu kivistä tehty salaoja (katso yleiskartta). Tiilirakenne tulkittiin kentällä alustavasti savupiipun jalaksi tai muuksi vastaavaksi tukirakenteeksi, mutta maastossa tehtyjen havaintojen ja Päivi Hakanpään kanssa 3.7. käydyn keskustelun jälkeen pidän todennäköisenä että kyseessä on jonkinlainen viemärijärjestelmä. Marianna Niukkasen kanssa käydyn keskustelun perusteella löytyi hyvä vastine Snellmaninkatu 4-6 kaivauksilta. Kuva vastaavasta rakenteesta löytyy teoksesta Sirpaleita suurvalta-ajan Helsingistä s. 23.

Ojan profiileista todettiin seuraavanlainen stratigrafia. Ylimpänä oli koko profiilin matkalla n. 10–26 cm paksu kerros mullansekaista pintamaata, kerros 1 (katso kaavakuva profiilista). Tämä kerros oheni selvästi itään/ylärinteeseen päin mentäessä. Löytöinä tästä kerroksesta tuli lähinnä modernia, talon B2 katon korjaukseen, liittyvää roskaa, ruuveja, pellinpalasia jne. Tiilirakenteen länsipuolelle alarinteeseen kaivettiin 60 cm levä syvennys kaivantoon, jonka tarkoituksena oli selvittää stratigrafia aina puhdasta pohjamaata myöten. Tiilirakenteen kummallakin puolen oli pystysuunnassa n. 10 cm levyinen kaistale maata jossa oli selvästi enemmän kiviä ja joka liittyi rakenteen perustamiseen, kerros 2.

Tiilirakenteen länsipuolella tuli seuraavaksi vastaan n. 25 cm vahvuinen harmaan rusehtava soran sekainen kerros jossa oli yksittäisiä pieniä kiviä, kerros 3. Tämän alta tuli ohut, paikoin vain muutaman sentin vahvuinen hyvin tumma miltei musta noen- ja hiilensekainen juova jossa oli seassa vaaleita hiekkaraitoja, kerros 4 (katso kuva AKDG. 3614:5). Kyseessä on mitä ilmeisimmin jonkinlainen palokerros. Tämän selvän rajan alta tuli n. 20 cm harmaata hiekkaa jossa oli seassa yksittäisiä tiilenkappaleita, vaaleista huonopoltoisista tiilistä. Seuraava maakerros oli selvästi tummempi ja noensekainen. Tässä n. 35 cm paksussa kerroksessa oli joukossa lisäksi jonkin verran tiilenkappaleita, erikokoisia kiviä, soraa sekä yksittäisiä klimppejä tervaista soraa. Kaivamista jatkettiin vielä runsaat 10 cm seuraavaan kerrokseen joka on ilmeisesti puhdasta pohjamaata. Kerros koostui savesta ja hyvin tiivisti pakkaantuneista nyrkin kokoisia kiviä. (katso kuvan AKDG. 3614:3:n alalaitaa).

Tiilirakenteesta itään tuli pintamaan alta seuraavaksi vastaan n. 22–25 cm vahvuinen harmaan rusehtava soran sekainen kerros jossa yksittäisiä tiilenpaloja ja vähän tiilenmuruja, kerros 3. Tämäkin kerros oheni itään/ylärinteeseen päin mentäessä. Seuraava maakerros oli 25 cm paksu ja koostui harmaasta hiekasta jossa oli seassa yksittäisiä tiilenkappaleita ja itäpäässä oli lisäksi pieniä määriä huonosti säilynyttä puuroskaa, kerros 4. Tämän kerroksen alta tuli vain aivan viimeisen metrin matkalta puhdasta vaalean harmaata hienoa hietaa vajaan 20 cm paksuisena kerroksena, kerros 6. Seuraava maakerros oli selvästi tummempi ja noensekainen, kerros 7. Tätä kerrosta ei kaivettu kuin sen verran että se saatiin näkyviin päätyprofiiliin (katso kuvan AKDG. 3614:6).

Ainostaan harmaan hienon hiedan kerros 6 ja alin tumma ja noensekainen maa, kerros 7, ulottuu rakennuksen B2 kivijalan alle. Kivijalka on mitä ilmeisimmin perustettu kaivamalla kerroksen 5 läpi, mutta tämä ei ole täysin varmaa. Rakennusajankohta 1700-luvun loppu ajoittaisi kaikki kivijalan alapuoliset maakerrokset joko rakentamiseen liittyviksi tai tätä vanhemmiksi. Kyseeseen tulisi ainakin kerrokset 6 ja 7 sekä mahdollisesti myös kerros 5 johon kivijalka näyttää perustetun. Ilmeisesti tiilirakenteen länsi/alarinteen puolelta havaittu tumma miltei musta noen- ja hiilensekainen juova, kerros 4, voisi liittyä 1760 vuoden paloon ja tätä vanhemmat kerrokset ovat säilyneet rakennuksen B2 kivijalan alla (katso kuvat AKDG. 3614:6 ja AKDG. 3614:8 sekä kaavakuva profiilista).

Hakanpään raportin s. 37 on vuoden 1696 kaupunkimittaus asemoituna kantakartan päälle. Kartan tiedot käyvät hyvin yhteen rakennusten B2 ja B3 rajalle sijoittuvaan jyrkkään pudotukseen eli 1600-l rantatörmään. Näiden tietojen valossa näyttäisi todennäköiseltä että tontin tältä osin ei juuri 1600-luvun alkua vanhempaa kulttuurikerrosta ole odotettavissa. Mahdollisista varhaisemmista rantarakenteista on voinut säilyä jäänteitä savisessa pohjamaassa.

6. LÖYDÖT

Tutkimuksissa saatu löytöaineisto koostuu kokonaan 1800- ja 1900-luvun alun käyttöesineistöstä ja ne tulivat kaikki 25 – 45 cm syvyydestä. Kuvaamista varten talteen otetut löydöt ovat kaikki peräisin tiilirakenteesta ylärinteeseen, luukuun ottamatta yhtä liitupiipun varren katkelmaa ja pullonkaulaa (katso kuva AKDG. 3614:7). Löytöjakaumassa oleva suuri ero johtuu siitä että tiilirakenteesta alarinteeseen kaivettiin vain pieni syvennys puhtaaseen pohjamaahan asti ja puhdistettiin profiilia dokumentointia varten kun taas ylärinteessä kaivettiin useampi metri ojaa päivän aikana.

Löytöjä oli ylipäättänsä hyvin vähän ja kaikki yhtä kirkasta lasipullon pohja luukuun ottamatta voidaan olettaa olevan 1800-luvulta. Huomionarvoista on että rautaa esiintyi vain pieninä ruostemöykkyinä eikä luutaakaan löytynyt kuin yksi pala hyvin huonokuntoista hohkaluuta.

7. YHTEENVETO

Tutkimuksissa havaittiin, että viemäröintijärjestelmän rakentamisesta huolimatta alueella on säilynyt, ainakin osittain, 1700-luvun alkupuolelta peräisin olevia koskemattomia maakerroksia. Ilmeisesti tilli viemärikaivon länsi/alarinteen puolelta havaittu tumma miltei musta noen- ja hiilensekainen juova, voisi liittyä 1760 vuoden kaupunkipaloon, mutta täyttä varmuutta tästä ei ole. Kaivausalan pienestä koosta ja sijoittumisesta johtuen kerrosten säilyneisyyttä kohteella ei voida arvioida kovin luotettavasti, mutta on todennäköistä, että kohteella ei ole muita 1800-luvun loppua nuorempia häiriöitä, koska kohteelle ei ole esimerkiksi kaivettu kaapeleita tai vedetty putkia.

Rajallisesta kaivauslasta huolimatta kohteelta saatiin mielenkiintoista informaatiota niistä tavoista joilla Jokikadulta ja Raatihuoneen torilta valuvaa vettä on johdettu pois ja näin yritetty estää ympäröivien rakennusten kosteusvauriot.

8. DIGIKUVALUETTELO

KUVAN NUMERO

AIHE

Kuvaaja: Niko Anttiroiko

AKDG. 3614:1 Tutkimusalue rakennusten välissä, etualalla tiilirakenne ja oikealla rakennus B2., kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:2 Tutkimusalue rakennusten välissä, vasemmalla rakennus B2, kuvattu idästä.

AKDG. 3614:3 Tiilirakenne, etualalla näkyy puhdas pohjasavi (kerros 8), kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:4 Tiilirakenne yläviistosta, kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:5 Profiili tiilirakenteen länsipuolella. Kivet ovat osa tiilirakenteelle kaivetun kuopan täyttöä. Kuvassa näkyvä musta juova (kerros 4) on tulkittu palokerrokseksi, kuvattu etelästä.

AKDG. 3614:6 Ojan itäpäädyn profiili. Kerrokset 5, vaaleanharmaa hiesu, ja 7, tumma noensekainen maa, jatkuvat oikealle rakennuksen B2 alle. Kivijalan perustusoja on ilmeisesti kaivettu kerroksen 5, tumman harmaa maa jossa tiilenmuruja, läpi, kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:7 Poistetut löydöt.

AKDG. 3614:8 Panoraamakuva rakennuksen B 2 kivijalan alapuolisista maakerroksista joista lähinnä kerros 7, tumma noensekainen maa, näkyy selkeästi, kuvattu pohjoisesta.

9. KARTTALUETTELO

Yleiskartta 1:100, A4, s. 16

Kaavakuva profiilista 1:25, A4, s. 17

10. DIGIKUVATALU

AKDG. 3614:1 Tutkimusalue rakennusten välissä, etualalla tiilirakenne ja oikealla rakennus B2., kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:2 Tutkimusalue rakennusten välissä, vasemmalla rakennus B2, kuvattu idästä.

AKDG. 3614:3 Tiilirakenne, etualalla näkyy puhdas pohjasavi (kerros 8), kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:4 Tiilirakenne yläviistosta, kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:5 Profiili tiilirakenteen länsipuolella. Kivet ovat osa tiilirakenteelle kaivetun kuopan täyttöä. Kuvassa näkyvä musta juova (kerros 4) on tulkittu palokerrokseksi, kuvattu etelästä.

AKDG. 3614:6 Ojan itäpäädyn profiili. Kerrokset 5, vaaleanharmaa hiesu, ja 7, tumma noensekainen maa, jatkuvat oikealle rakennuksen B2 alle. Kivijalan perustusoja on ilmeisesti kaivettu kerroksen 5, tumman harmaa maa jossa tiilenmuruja, läpi, kuvattu lännestä.

AKDG. 3614:7 Poistetut löydöt.

AKDG. 3614:8 Panoraamakuva rakennuksen B 2 kivijalan alapuolisista maakerroksista joista lähinnä kerros 7, tumma noensekainen maa, näkyy selkeästi, kuvattu pohjoisesta.

PORVOO Jokikatu 20

Yleiskartta 1:100

Arkkitehti Lauri Rissasen toimittaman
pihasuunnitelman (16.4.2012) ja
Rasmus Åkerblomin kenttämuistiinpanojen
pohjalta digitoinut Niko Anttiroiko

- Tiilirakenne
- Tiilistä ladottu pihakiveys
- Ojaan tehty syvennys
- Ojan matalaksi jätetty osa
- Kivillä täytetyn salaojan sijainti

PORVOO Jokikatu 20

Kaavakuva pohjoisprofiilista 1:25

Rasmus Åkerblomin kenttämuistiinpanojen
perusteella digitoinut Niko Anttiroiko

